

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เจริญก้าวหน้าแทรกซึมเข้าไปทุกหนทุกแห่ง สิ่งจำเป็นต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เป็นผลสร้างสรรค์ของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งสิ้น ทำให้การศึกษาทวีความสำคัญมากขึ้นและเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ¹ และระบบการศึกษาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันก็ไม่สามารถสนองความต้องการของสภาพความเป็นจริงในสังคม ก่อให้เกิดอุปสรรคในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความปลอดภัยของชาติ ทั้งนี้เนื่องจากระบบการศึกษาใช้วิธีสอนแบบมีผู้สอนเป็นผู้บรรยาย ผู้เรียนนั่งฟังคำบรรยายและท่องจำเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ การสอนแบบนี้ใช้สอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ทำให้ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศขาดคุณสมบัติอันพึงปรารถนาสำหรับการพัฒนาประเทศ 5 ลักษณะด้วยกันคือ²

1. กล้าแสดงและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
2. มีความมั่นใจ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยตนเอง
3. มีความรับผิดชอบตนเองและสังคม

¹ลีปพนนท์ เกตุทัต "บทบาทของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาการศึกษา", ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา, (พระนคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2517) หน้า 1.

²ชัยยงค์ พรหมวงศ์, คำบรรยายในวิชา Contemporary and Educational Technology, แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ภาคคน ปีการศึกษา 2518.

4. มีความคิดสร้างสรรค์และศีลธรรม
5. รักและรู้จักแสวงหาความรู้อยู่เสมอ

แม้ว่าการศึกษาให้นำเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้าไปช่วยแก้ปัญหาการจัดการศึกษา และพัฒนาปรับปรุงระบบการสอนบ้างแล้วก็ตาม การสอนส่วนใหญ่ก็ยังคงให้ผู้เรียนรวมกันเป็นกลุ่มใหญ่ ซึ่งไม่สนองสภาพความเป็นจริงตามธรรมชาติในข้อที่ว่า ผู้เรียนแต่ละคนถือกำเนิดขึ้นมาด้วย พันธุกรรมที่ต่างกัน หรือเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ย่อมจะมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่เหมือนกันทั้งทางด้านร่างกาย เซลล์ปัญญา อารมณ์ ความถนัด ทักษะ และอื่น ๆ ความไม่เหมือนกันดังกล่าวนี้เรียกว่า "ความแตกต่างระหว่างบุคคล" ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะสอนให้ผู้เรียนแต่ละคน เรียนรู้เหมือนกันภายใต้วิธีการเรียนการสอนอย่างเดียวกัน³

ดังนั้นการจัดระบบการศึกษาตามแนวความคิดของนักการศึกษาสมัยใหม่จึงยึดถือตัวผู้เรียน เป็นสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล⁴ อาทิ การสอนเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ตามความสนใจและสติปัญญาอย่างอิสระภายใต้การแนะนำช่วยเหลือของผู้สอน การสอนเป็นรายบุคคลนี้จึงสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาปรับปรุงและสร้างเสริมให้ประชากรของประเทศมีคุณสมบัติอันพึงปรารถนาสำหรับการพัฒนาประเทศดังกล่าวมาแล้วข้างต้น โดยใช้ประโยชน์ของการศึกษาเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้⁵

³นิสิตปริญญาโท แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา, เทคโนโลยีทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519, หน้า 3

⁴อุทัย บุญประเสริฐ, "สภาพและความต้องการทางเทคโนโลยีทางโสตทัศนศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514) (อัครสำเนา).

⁵นิสิตปริญญาโท แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา, เรื่องเดิม, หน้า 11.

1. สนองความต้องการของผู้เรียนตามลักษณะความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคุณค่าศึกษาด้วยตนเอง
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์และตัดสินใจด้วยตนเอง
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้แทนตนเอง
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

อนึ่ง เจมส์ แอล โอลิเวอร์โร⁶ (James L. Olivero) ได้กล่าวว่า สื่อประสม (Multimedia Aids) มีบทบาทสำคัญช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผ่านทางการเรียนได้เป็นอย่างดี และโดยทางปฏิบัติแล้ว สื่อประสมนี้ นอกจากจะใช้ได้ผลกับผู้เรียนจำนวนมาก ๆ แล้ว ยังใช้ได้ผลดีกับการสอนเป็นรายบุคคลอีกด้วย อุปกรณ์สื่อประสมที่นำมาใช้กับการสอนเป็นรายบุคคลมีหลายประเภท อาทิ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สไลด์ เทปเสียง เป็นต้น

ผู้วิจัยมีความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับสไลด์ เทปเสียง เนื่องจากสไลด์ เทปเสียงเป็นสื่อประสมประเภทหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนรับรู้เนื้อหาวิชาทางประสาทตาและประสาทหูพร้อมกัน เมื่อนำไปใช้ในการสอนผู้เรียนจะสามารถนำสิ่งรับรู้ใหม่ทางประสาททั้งสองมาสัมพันธ์กันและตีความหมายได้รวดเร็ว เมื่อตีความหมายได้แล้ว ก็จะเกิดความเข้าใจ เรียนรู้ได้เร็ว ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเกิดความคิดที่จะสร้างสไลด์ เทปเสียงสำหรับการสอนเป็นรายบุคคล วิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา สำหรับนิตินิตโปรแกรมโสตทัศนศึกษา ระดับปริญญาตรี เพื่อหาประสิทธิภาพและใช้ทดลองสอน ทำการวิจัยตรวจสอบผลการสอน ถ้าหากสไลด์ เทปเสียงชุดนี้สามารถใช้สอนเป็นรายบุคคลได้ก็ จะมอบให้อาจารย์ผู้สอนวิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา แผนกวิชาโสต-ทัศนศึกษา นำไปใช้สอนในโอกาสต่อไป เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของนิสิตที่เรียนวิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา

⁶James L. Olivero, "Technological Aids and Independent Study", Independent Study, (Copyright by Indiana University Press, 1965), p. 141-181.

การสำรวจการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้กระทำมาแล้ว

การวิจัยภายในประเทศ

เฉลิม คึกชัย⁷ ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์เป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เฟลเสียงกับผลการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียนตามปกติ โดยทดลองสอนบทเรียนวิชาไฟฟ้ากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองทำการสอนเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เฟลเสียง กลุ่มควบคุมสอนในชั้นเรียนตามปกติโดยมีครูเป็นผู้บรรยาย ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการการสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์เป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เฟลเสียงกับการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียนตามปกติไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

อีก 2 ปีต่อมา สมคิด เมตไตรพันธ์⁸ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนวิชาถ่ายรูปเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เฟลเสียง เปรียบเทียบกับการสอนแบบบรรยายเป็นกลุ่มโดยใช้ตัวอย่างประชากร 60 คน ซึ่งเป็นนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2516 แบ่งตัวอย่างประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 30 คน ใช้สอนเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เฟลเสียง และกลุ่มควบคุม 30 คน ใช้การสอนแบบบรรยาย ผลการวิจัยปรากฏว่าการสอนเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เฟลเสียงกับการสอนแบบบรรยายเป็นกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 แต่สไลด์เฟลเสียงช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำเนื้อหาได้ดีกว่าการสอนแบบบรรยาย

⁷เฉลิม คึกชัย, "การสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์เป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เฟลเสียง", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515) (อัครสำเนา).

⁸สมคิด เมตไตรพันธ์, "การสอนวิชาถ่ายรูปเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เฟลเสียง", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517) (อัครสำเนา).

การวิจัยในต่างประเทศ

อีแวน อาร์ ไคลาร์⁹ (Evan R. Keilar) ได้วิจัยพบว่าผู้เรียนสามารถเรียนได้ดี เมื่อใช้อุปกรณ์การสอนประเภทเครื่องฉาย และได้อีกว่าสรุปไว้ว่า ความมีคิและแสงสว่างเป็นตัวเร้าใหญ่เรียนอยากเรียน และสนใจบทเรียนนอยุตลอดเวลา

ส่วนจินเน บรอสซาร์ท เมอร์เรย์¹⁰ (Jeanne Brossart Murray) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้สไลด์เทปโปรแกรมเพื่อเพิ่มการปฏิบัติสุขนิสัยตามแบบที่ถูกต้อง เมอร์เรย์ได้สร้างชุดสไลด์เทปโปรแกรมโดยใช้การบูรณรูปสัตว์เป็นตัวแสดงการปฏิบัติสุขนิสัย 15 ประการ ทำการทดลองกับประชากรจำนวน 100 คนที่สุ่มจากนักเรียนระดับ 1-3 โดยทดสอบก่อนเรียนด้วยวิธีสัมภาษณ์ผู้เรียน แล้วให้เรียนเป็นรายบุคคลจากสไลด์เทปโปรแกรมใช้เวลาประมาณ 9 นาที ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยการสัมภาษณ์เช่นเดียวกัน ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้เรียนปฏิบัติสุขนิสัยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับสุขนิสัยการแปรงฟัน และแสดงถึงการเพิ่มการปฏิบัติสุขนิสัยการล้างมือ ล้างหน้า การหิว้ม การอาบน้ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

และในปี 1975 โจน วิลเลียม ฮาร์ดวิก¹¹ (Jon William Hardwick) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนวิชาการผลิตภาพยนตร์ในโรงเรียน ตามโครงการใหม่ของ

⁹Evan R. Keilar, "A Descriptive Approach to Classroom Motivation", The Journal of Teacher Education, Vol.11, 1960, p. 310-315.

¹⁰Jeanne Brossart Murray, "Use of Slide-Tape Program to Increase Identification of Health Behaviors", Dissertation Abstract International, Vol. 34, No. 7 (1974), p. 3707-A.

¹¹Jon William Hardwick, "The Filmmaker-in-the-Schools Approach", Dissertation Abstract International, Vol. 36, No. 5 (1975), p. 2607-A.

มหาวิทยาลัยนิวแม็กซิโก (The New Mexico Project) ฮาร์ตวิกได้สรุปไว้ว่า การสอน
วิชาการผลิตภาพยนตร์ที่ดีที่สุด ได้แก่การสอนแบบศูนย์ประสบการณ์ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและ
ผู้สอนมีประสบการณ์การเรียนรู้ การสอนร่วมกันอย่างใกล้ชิด

จากการสำรวจการวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าว สรุปได้ว่า สโลว์ไลฟ์โลกเสียงเป็นสื่อประสมที่
สามารถกระตุ้นผู้เรียนให้อยากเรียนและสนใจเรียนอยู่ตลอดเวลา เมื่อนำไปใช้กับการสอน
เป็นรายบุคคลในวิชาการต่าง ๆ จะสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง เท่ากับการสอนแบบครูเป็นผู้
บรรยาย ดังนั้นการสร้างสโลว์ไลฟ์โลกเสียงสำหรับการสอนเป็นรายบุคคลวิชาการผลิตภาพยนตร์
การศึกษาจึงเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เนื่องจากสามารถจะสนองความแตกต่าง
ระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการปรับปรุง เสริมสร้างประชากร
ส่วนหนึ่งของประเทศไทยให้มีความสัมพันธ์อันพึงปรารถนาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างสโลว์ไลฟ์โลกเสียงการสอนเป็นรายบุคคลวิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา
สำหรับนิตិโปรแกรมโสตทัศนศึกษา ระดับปริญญาตรี
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนเป็นรายบุคคลวิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา
โดยใช้สโลว์ไลฟ์โลกเสียงกับการสอนแบบบรรยาย

สมมุติฐานของการวิจัย

ผลการสอนเป็นรายบุคคลวิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา โดยใช้สโลว์ไลฟ์โลกเสียง
กับการสอนแบบบรรยายไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตโปรแกรมโสตทัศนศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 คน กลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุมสุ่มอย่างง่ายจากนิสิตที่กำลังเรียนวิชาการผลิตภาพยนตร์ การศึกษา ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2519 กลุ่มทดลองสุ่มอย่างง่ายจากนิสิตที่กำลังเรียนวิชาการถ่ายภาพเพื่อจารึกถิ่นที่ : ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2519

2. ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย จะไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศ พื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม อาชนน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

3. การประเมินผลสไลด์เทปเสียงที่สร้างขึ้นนั้น ให้อาจารย์ผู้สอนวิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา อาจารย์ที่เชี่ยวชาญการสร้างสไลด์เทปเสียงการสอน เป็นรายบุคคล อาจารย์แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา เจ้าหน้าที่สถานีวิทยุจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนิสิตปริญญาโท แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา เป็นผู้ประเมินผล

4. การเปรียบเทียบผลการสอน เป็นรายบุคคลกับการสอนแบบบรรยาย เปรียบเทียบเฉพาะการสอนในภาคทฤษฎีเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ให้ถือว่าตัวอย่างประชากรที่สุ่มมานั้น มีระดับความรู้พื้นฐานทั่วไปในวิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษาเท่าเทียมกัน มีระดับสติปัญญา พื้นฐานทางเศรษฐกิจ ครอบครัวยุค สังคม และความสนใจไม่แตกต่างกัน

2. ตัวอย่างประชากร ที่ใช้ในการทดลองนั้น ไม่คำนึงถึงวิชาเอกหรือวิชาโทว่าจะแตกต่างกันหรือไม่

3. อาจารย์ผู้สอนแบบบรรยายในกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการสอนสูง

4. เนื้อหาและขอบเขตวิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา สำหรับนิสิตโปรแกรม โสตทัศนศึกษา ระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์ใหญ่ไว้บนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการผลิต ภาพยนตร์การศึกษาพอสมควร โดยเน้นการผลิตภาพยนตร์ศึกษานาน 8 น.ม. ทุปเปอร์

ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย

1. สไลด์เทปเสียงการสอนเป็นรายบุคคลวิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา สำหรับนิสิต โปรแกรม โสตทัศนศึกษา ระดับปริญญาตรี ซึ่งคาดว่าจะสามารถนำไปสอนวิชา นี้ในแผนกวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ต่อไป
2. การสร้างสไลด์เทปเสียงสำหรับการสอนเป็นรายบุคคลและผลการวิจัยนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสไลด์เทปเสียงสำหรับการสอนเป็นรายบุคคลในวิชาอื่น ๆ ต่อไป
3. ผลการวิจัยจะช่วยส่งเสริมให้การสอนเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เทปเสียง เป็นที่นิยมแพร่หลาย และเป็นแนวทางที่จะช่วยให้นักการสร้างสไลด์เทปเสียงสำหรับการสอน เป็นรายบุคคลวิชาอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

แผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วางแผนในการวิจัยเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. กำหนดปัญหา วัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย เพื่อกำหนดการวิจัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้
2. ศึกษาคนควาเกี่ยวกับการสอนเป็นรายบุคคล การถ่ายทำภาพยนตร์ การผลิต ภาพยนตร์การศึกษา การสร้างสไลด์เทปเสียง และสำรวจการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ กระทำมาแล้ว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. คัดเลือกตัวอย่างประชากรตามเกณฑ์ที่วางไว้

4. ศึกษาเนื้อหาและขอบเขตของวิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา โปรแกรม โสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรีกษากับอาจารย์ผู้สอนวิชานี้ นำเนื้อหาไปเขียนบทสร้างสำหรับสร้างสไลด์เพปเสีียง
5. ปรีกษาอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัยในการตรวจ แก้ไขปรับปรุงบทสร้างให้ดียิ่งขึ้นแล้วสร้างสไลด์เพปเสีียงตามบทสร้าง
6. ปรีกษาอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัยในการแก้ไขปรับปรุงสไลด์เพปเสีียง และ ออกแบบทดสอบ
7. ใหญ่ทรงคุณวุฒิในด้านการสร้างสไลด์เพปเสีียงสำหรับการสอน เป็นรายบุคคล ประเมินผลสไลด์เพปเสีียง และเสนอแนะในการปรับปรุงสไลด์เพปเสีียงให้ดียิ่งขึ้น
8. ทดสอบหาความแม่นยำและดัชนีความยากง่ายหรืออำนาจจำแนกคน เก่งและไม่เก่งออกจากกันของแบบทดสอบ
9. ทำการทดลองชั้นหนึ่งต่อไปนี้กับนิสิตที่มีลักษณะเหมือนตัวอย่างประชากร ตรวจสอบผลการสอน และแก้ไขข้อบกพร่องที่ยังหลงเหลืออยู่
10. ทำการทดลองกลุ่มเล็กกับนิสิตที่มีลักษณะเหมือนตัวอย่างประชากรจำนวน 10 คน ตรวจสอบผลการสอน และนำความคิดของผู้เรียนมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงสไลด์เพปเสีียงเป็นครั้งสุดท้าย
11. ทำการทดลองจริง เพื่อเก็บข้อมูล
12. วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบบรรยายประกอบตาราง

นิยามของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

สไลด์เฟลเสียง คือ ภาพโปร่งใสใส่กรอบขนาด 2 x 2 นิ้ว เป็นภาพที่เกิดจากการถ่ายภาพด้วยกล้องถ่ายภาพ โดยใช้ฟิล์มสีรีเวอร์ซัล (Colour Reversal Film) เบอร์ 135 ถ่ายทำเป็นเรื่องราวตามลำดับเนื้อหา และมีคำบรรยายภาพซึ่งบันทึกลงในเฟลบันทึกเสียงขนาด 1 นิ้ว มีเสียงประกอบ สไลด์และเฟลทำซิงโครไนซ์กัน (Synchronize) โดยใช้เครื่องซิงโครไนซ์เซอร์ (Synchronizer) ต่อเข้ากับเครื่องฉายสไลด์และเครื่องบันทึกเสียง เมื่อนำเครื่องมือทั้งสองนี้ไปใช้ ภาพสไลด์ที่ปรากฏบนจอ จะมีเสียงบรรยายเนื้อหาประกอบที่สัมพันธ์สอดคล้องกับภาพ เมื่อเสียงบรรยายสำหรับภาพหนึ่ง ๆ หมด ภาพจะถูกเปลี่ยนโดยอัตโนมัติตามสัญญาณที่ทำซิงโครไนซ์ไว้ แล้วเสียงบรรยายจะบรรยายประกอบภาพใหม่ต่อไป

การสอนเป็นรายบุคคลโดยใช้สไลด์เฟลเสียง เป็นการ สอนด้วยชุดเครื่องมือสไลด์เฟลเสียง ใหญ่เรียนเรียนเองตามลำพัง ผู้เรียนจะเรียนทบทวนก็ครั้งก็ได้ตามความสนใจ และกำลังสติปัญญา

การสอนแบบบรรยาย เป็นการสอนโดยผู้สอนบรรยายเนื้อหาในบทเรียนใหญ่เรียนที่หนึ่งเป็นกลุ่มฟัง ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนตามความเหมาะสม ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนบางตามสมควร

วิชาการผลิตภาพยนตร์การศึกษา เป็นวิชาบังคับวิชาหนึ่งในโปรแกรมโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โปรแกรม เป็นหลักสูตรวิชาเอกและโท ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนโปรแกรม นั้นต้องเรียนให้ครบตามหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี เป็นการศึกษาในชั้นอุดมศึกษา ใช้เวลาศึกษาตามปกติต่อจาก ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลายเป็นเวลา 4 ปี ในสถาบันอุดมศึกษา